РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

30 ноември 2011 година *

По дело T-107/08

Transnational Company „Kazchrome“ AO, установено в Актобе (Казахстан),

ENRC Marketing AG, установено в Клотен (Швейцария),

представлявани първоначално от адв. L. Ruessmann и адв. A. Willems, а впоследствие от адв. Willems и адв. S. De Knop, avocats,

жалбоподатели,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява първоначално г-н J.-P. Hix, в качеството на представител, подпомаган от адв. G. Berrisch и адв. G. Wolf, avocats, а впоследствие г-н Hix и г-н B. Driessen, в качеството на представители, подпомагани от адв. Berrisch, avocat,

* Език на производството: английски.

и

Европейска комисия, за която се явяват г-н H. van Vliet и г-жа K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

ответници,

подпомагани от

Euroalliages, установено в Брюксел (Белгия), представлявано от адв. J. Bourgeois, адв. Y. van Gerven и адв. N. McNelis, avocats,

встъпила страна,

с предмет, от една страна, искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 1420/2007 на Съвета от 4 декември 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на силикоманган с произход от Китайската народна република и Казахстан и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса с произход от Украйна (ОВ L 317, стр. 5) в частта, която се отнася до вноса на силикоманган, произведен от Transnational Company „Kazchrome“ АО, а от друга — искане за обезщетение,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz (докладчик), председател, г-жа I. Labucka и г-н D. Gratsias, съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 май 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 24 юли 2006 г. Euroalliages подава пред Комисията на Европейските общности жалба срещу вноса на силикоманган (наричан по-нататък „SiMn“) с произход от Китайската народна република, Казахстан и Украйна.

2 На 6 септември 2006 г. Комисията публикува известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на [SiMn] с произход от Китайската народна република, Казахстан и Украйна (ОВ C 214, стр. 14).

3 С писмо от 14 септември 2006 г. жалбоподателите Transnational Company „Kazchrome“ АО (наричано по-нататък „Kazchrome“) и ENRC Marketing AG (наричано по-нататък „ENRC“) — съответно учредено по казахстанското право дружество, производител на феросиликоманган, и учредено по швейцарското право дружество с предмет на дейност търговия и продажба на този продукт, и двете част от групата, контролирана от Eurasian Natural Resources Corporation plc — възразяват срещу започването на разследване, тъй като според тях

жалбата не съдържа достатъчно доказателства за съществуването на дъмпинг при вноса на SiMn с произход от Казахстан и съществена вреда от него за производството на Общността.

4 На 25 юли 2007 г. Комисията изпраща на жалбоподателите временното си заключение. На заинтересованите страни е предоставен срок до 8 август 2007 г. за представяне на коментари по този документ. Жалбоподателите представят своето становище на 14 август 2007 г.

5 На 5 октомври 2007 г. Комисията изготвя документа за окончателно разгласяване. На заинтересованите страни е предоставен срок до 15 октомври 2007 г. за представяне на коментари по този документ. Жалбоподателите представят коментарите си на 15 октомври 2007 г.

6 С писмо от 31 октомври 2007 г. Комисията изпраща на жалбоподателите преразгледания документ за окончателно разгласяване. На жалбоподателите и на другите заинтересовани страни е предоставен срок за представяне на становища, изтичащ в 12 часа на 12 ноември 2007 г. Жалбоподателите представят първоначалното си становище на 7 ноември 2007 г. На 12 ноември 2007 г. жалбоподателите представят допълнителното си становище по преразгледания документ за окончателно разгласяване.

7 На 4 декември 2007 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 1420/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на [SiMn] с произход от Китайската народна република и Казахстан и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса с произход от Украйна (ОВ L 317, стр. 5, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

8 Член 1, параграф 1 от обжалвания регламент гласи:

„Налага се окончателно антидъмпингово мито върху вноса на [SiMn] (в това число и феросиликоманган), попадащ под кодове по КН 7202 30 00 и ex 8111 0011 (код по ТАРИК 8111 00 11 10), с произход от Китайската народна република и Казахстан“.

9 Съгласно член 1 параграф 2 от обжалвания регламент за вноса с произход от Казахстан ставката на прилаганото антидъмпингово мито към чиста цена франко граница на Общността преди обмитяване е 6,5 %.

10 С Решение 2007/789/ЕО на Комисията от 4 декември 2007 година за суспендиране на окончателното антидъмпингово мито, наложено с [обжалвания регламент] върху вноса на [SiMn] с произход от Китайската народна република и от Казахстан (ОВ L 317, стр. 79), антидъмпинговото мито се суспендира за период от девет месеца.

11 С писмо от 5 декември 2007 г. Комисията отговаря на становищата на жалбоподателите от 7 и 12 ноември 2007 г.

12 Срокът на суспендирането по силата на Решение 2007/789 е удължен до 6 септември 2009 г. с Регламент (ЕО) № 865/2008 на Съвета от 27 август 2008 година за удължаване на периода на суспендиране на окончателното антидъмпингово мито, наложено с [обжалвания регламент] върху вноса на [SiMn] с произход от Китайската народна република и Казахстан (ОВ L 237, стр. 1).

Производство и искания на страните

13 Жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 29 февруари 2008 г.

14 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 23 юни 2008 г., Euroalliages иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на Съвета и Комисията.

15 С определение от 19 януари 2009 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска встъпване по отношение на искането за отмяна, но не и по отношение на искането за обезщетение.

16 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в пети състав, на който впоследствие е разпределено настоящото дело.

17 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да открие устната фаза на производството. Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 18 май 2011 г.

18 Жалбоподателите по същество молят Общия съд:

— да отмени обжалвания регламент, доколкото с него се налага антидъмпингово мито върху вноса на произвеждания и/или продаван от тях SiMn,

— да осъди Комисията и Съвета да заплатят солидарно обезщетение и лихви върху него за вредите, претърпени от жалбоподателите поради започването на разследване и приемането на обжалвания регламент,

— да осъди Съвета и Комисията да заплатят съдебните разноски.

19 Съветът по същество моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

20 Комисията по същество моли Общия съд:

— да отхвърли както искането за отмяна, така и искането за обезщетение като недопустими,

— при условията на евентуалност да отхвърли двете искания като неоснователни,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

21 Euroalliages по същество моли Общия съд:

— да отхвърли искането за отмяна,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

22 В съдебното заседание в отговор на поставените от Общия съд въпроси жалбоподателите посочват, от една страна, че искат отмяна на обжалвания регламент само в частта относно вноса на произведения от Kazchrome SiMn внос, и от друга страна, че искането за обезщетение е насочено единствено срещу Съвета.

23 Освен това, също в отговор на поставен от Общия съд въпрос, жалбоподателите уточняват, че молбата им за поверително третиране по отношение на Euroalliages се отнася до фактите в основата на искането за обезщетение, а не до изложените във връзка с това искане правни доводи.

От правна страна

По искането за отмяна

24 Комисията оспорва допустимостта на искането за отмяна, доколкото същото е насочено срещу нея, по съображение че обжалваният регламент е бил приет от Съвета.

25 Жалбоподателите не излагат доводи в това отношение.

26 Следва да се приеме, че доколкото е насочено срещу Комисията, искането за отмяна на обжалвания регламент е недопустимо, щом като посоченият регламент е бил приет само от Съвета. Всъщност съгласно съдебната практика участието на Комисията в антидъмпиговите производства е част от процеса на вземане на решения от страна на Съвета. На Комисията е възложено да води разследванията и въз основа на тях да решава дали да приключи съответното разследване, или напротив, да го продължи, като вземе временни мерки и предложи на Съвета да приеме окончателни мерки като обжалвания регламент. Правото да вземе решение принадлежи обаче на Съвета, който може изобщо да не приеме решение, ако не е съгласен с Комисията, или напротив, да приеме решение по направените от нея предложения (вж. Определение на Съда от 11 ноември 1987 г. по дело Nashua и др./Съвет и Комисия, 150/87, Recueil, стр. 4421, точки 6 и 7 и цитираната съдебна практика).

27 В подкрепа на искането си жалбоподателите излагат дванадесет правни основания или групи от правни основания.

28 Първо следва да се разгледат четвъртата група правни основания, отнасяща се до сравнението между нормалната стойност и експортната цена, и петата група правни основания, отнасяща се до изчисляването на маржа на подбиване на цените.

По четвъртата група правни основания, свързани със сравнението на експортната цена с нормалната стойност

29 Жалбоподателите твърдят по-конкретно че Съветът не е изпълнил задължението си за мотивиране и е нарушил изменения Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от

страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223) (наричан по-нататък „основният регламент“) [заменен с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22 и ОВ L 36, 2011 г., стр. 20)], и по-конкретно член 2, параграф 10, буква и) от него (понастоящем член 2, параграф 10, буква и) от Регламент № 1225/2009), като е занижил експортната цена на Kazchrome с твърдените комисиони на ENRC, по съображение че това дружество е изпълнявало функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

30 Съветът твърди, че предоставените с обжалвания регламент мотиви са достатъчни, в частност предвид фактите и кореспонденцията между Комисията и жалбоподателите в хода на антидъмпинговата процедура, и че последните не доказват, че е допуснал явна грешка в преценката при извършването на оспорваната корекция и така е нарушил член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент.

31 В това отношение следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика изискваните от член 253 ЕО мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 30 септември 2003 г. по дело Eurocoton и др./Съвет, C-76/01 P, Recueil, стр. I-10091, точка 88 и цитираната съдебна практика).

32 Член 2, параграф 10 от основния регламент предвижда:

„Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговията по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на страните. […]

Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори.

[…]

и) Комисиони

Корекция се прави за разлики в комисионите, заплащани във връзка с разглежданите продажби.

Терминът „комисионни“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на сходен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

[…]“.

33 В случая от съображение 67 от обжалвания регламент е видно, че тъй като Kazchrome е изнасяло разглеждания продукт за Общността чрез посредничеството на ENRC, определено като разположено в трета страна търговско дружество, експортната цена е била определена въз основа на цената по първата препродажба, платена на ENRC от несвързан клиент от Общността.

34 В съображения 73—75 от обжалвания регламент Съветът приема, че за да се извърши обективно сравнение между нормалната стойност и експортната цена, следва да се коригира експортната цена, така както е определена в съображение 67, по-конкретно на базата на комисионите. В това отношение той поддържа, че в рамките на търговския обмен между Kazchrome и Общността ENRC изпълнява функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона, и че ENRC не участва във вътрешната търговска верига на Kazchrome.

35 В отговор на въпрос, поставен в съдебното заседание от Общия съд, Съветът потвърждава, че видно от текста на съображение 74 от обжалвания регламент, фактът, че ENRC не участва във вътрешната търговска верига на Kazchrome, е посочен в това съображение само за да се изясни причината, поради която се приема, че съществува разлика между вътрешните и експортните продажби, налагаща корекцията, но не и за да се обоснове квалификацията на отношенията между жалбоподателите като отношения между комитент и комисионер и така да се обясни включването на „комисиони“ в експортната цена. Ето защо това обстоятелство се отнася до значението на фактора, във връзка с който е направена корекцията, при сравняването на цените, а не до самото съществуване на този фактор.

36 Поради това следва да се отбележи, че изводът в обжалвания регламент, че ENRC изпълнява функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона, се основава на две обстоятелства, посочени в съображение 74 от обжалвания регламент: обстоятелството, че жалбоподателите са отделни правни субекти, и обстоятелството, че отношенията помежду им са отношения „купувач—продавач“.

37 Освен това от обжалвания регламент и от направените от Съвета уточнения пред Общия съд се вижда, че с изложените съображения Съветът се стреми да покаже, че между жалбоподателите съществуват търговски отношения, установени в нормални условия на конкуренция, и че при тези обстоятелства не може да се приеме, че ENRC действа като вътрешен продажбен отдел.

38 Налага се обаче изводът, че доколкото в обжалвания регламент се споменават само тези две обстоятелства, не е възможно да се установят фактическите и правните съображения в основата на извода на Съвета.

39 Всъщност, от една страна, макар да е очевидно, че жалбоподателите са отделни правни субекти и следователно че ENRC не е вътрешен продажбен отдел, това съображение не е достатъчно, за да се направи извод, че ENRC изпълнява функции не на вътрешен продажбен отдел, а на агент, работещ на базата на комисиона.

40 От друга страна, само по себе си твърдението, че жалбоподателите са „действали при взаимоотношения на принципа купувач—продавач“ не е достатъчно, за да се изяснят причините, поради които въпреки представените от жалбоподателите доказателства Съветът приема, че търговските отношения помежду им са установени в нормални условия на конкуренция и че следователно ENRC изпълнява функциите не на вътрешен продажбен отдел, а на агент, работещ на базата на комисиона. Всъщност следва да се отбележи, че в целия период на разследване жалбоподателите са представяли доказателства, за да покажат, че ENRC е действало не като свързан продавач, а като вътрешен продажбен отдел за заводите на Kazchrome.

41 Освен това, макар наистина Съветът правилно да поддържа, че въпросът дали мотивите в обжалвания регламент отговарят на изискванията на член 253 ЕО трябва да бъде преценен от гледна точка не само на неговия текст (вж. точка 31 по-горе), но и на кореспонденцията между Комисията и жалбоподателите в

хода на антидъмпинговата процедура, това съображение не е достатъчно, за да се приеме, че в случая задължението за мотивиране е изпълнено.

42 Всъщност следва да се отбележи, че нито в писменото си становище, нито в съдебното заседание Съветът уточнява материалите по преписката, които съдържат релевантната кореспонденция. Освен това нито документът за окончателно разгласяване от 5 октомври 2007 г. (съображение 72), нито преразгледаният документ за окончателно разгласяване от 31 октомври 2007 г. (съображение 74) съдържат допълнителни уточнения във връзка с причините, поради които Комисията е предложила на Съвета да приеме, че между жалбоподателите съществува отношение „купувач—продавач“. Всъщност тези два документа имат еднакво съдържание с това на обжалвания регламент и не дават повече информация. Допълнителни сведения не се съдържат и в документите, които се отнасят конкретно до жалбоподателите и са изпратени едновременно или след двата документа, посочени по-горе, като писмото на Комисията от 5 декември 2007 г., изпратено в отговор на възраженията на жалбоподателите по преразгледания документ за окончателно разгласяване.

43 Поради това следва да се приеме за необоснован изводът на Съвета, че в рамките на търговския обмен между Kazchrome и Общността ENRC изпълнява функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

44 Другите доводи, изложени от Съвета в съдебното заседание, не променят тази преценка.

45 Съветът изтъква, че обосноваността на извода му произтича, от една страна, от строгата формалност на договора за покупко-продажба, обвързващ жалбоподателите [*поверително*] [1], и от друга страна, от някои обстоятелства, които последните са посочили в жалбата си, за да докажат, че ENRC не действа като

1 — Заличени поверителни данни.

агент, работещ на базата на комисиона. Поради това поддържа, че функциите на ENRC не могат да се разглеждат като допълващи тези на Kazchrome [*поверително*] и че структурата на групата, към която принадлежат жалбоподателите, дава основание съществуващото между тях отношение да се счита единствено за отношение между доверител и довереник, работещ на базата на комисиона. Съветът счита, че уреждащият отношенията между жалбоподателите договор е строго формален и че това е очевиден факт, който не е нужно да бъде споменаван изрично.

46 Все пак, макар строгата формалност на договора да е била приета за очевидна, следва да се отбележи, че в антидъмпинговата процедура жалбоподателите са посочили редица обстоятелства във връзка с отношението помежду им и с функциите на ENRC, които според тях доказват, че последното изпълнява функции, присъщи на вътрешен продажбен отдел на производителя. Следва да се констатира обаче, че от прочита на обжалвания регламент и на документите в преписката жалбоподателите — а също и Общият съд — не са в състояние да разберат, че поради твърдяната строга формалност на обвързващия ги договор отношението помежду им е определено като установено в нормални условия на конкуренция отношение „купувач—продавач“, още по-малко са в състояние да установят причините, поради които, въпреки другите изтъкнати обстоятелства, се приема, че тази строга формалност сама по себе си обосновава оспорвания извод. Поради това следва да се отбележи, че в отговор на позоваването на договора, направено от Съвета в писмената защита, в писмената си реплика жалбоподателите изтъкват, че евентуалната строга формалност се дължи на външни причини, които нямат връзка с естеството на съществуващото между тях отношение.

47 При тези обстоятелства доводът на Съвета, че обвързващият жалбоподателите договор е строго формален, трябва да се счита за нов довод, изложен в производството по обжалване, който не може да отстрани установената по-горе липса на мотиви.

48 Това важи и по отношение на позоваването на Съвета на други обстоятелства, които жалбоподателите посочват в жалбата си и които според Съвета потвърждават обосноваността на неговия извод (вж. точка 45 по-горе), но не са споменати нито в обжалвания регламент, нито в писмените становища на Комисията в административното производство. Освен това Съветът не представя никакви доказателства, въз основа на които да се приеме, че жалбоподателите е нямало как да не разберат, че позицията му се основава именно на тези обстоятелства.

49 Ето защо следва да се уважи изведеното от липсата на мотиви оплакване, което жалбоподателите са изтъкнали в рамките на четвъртата група правни основания.

По петата група правни основания, отнасяща се до изчисляването на маржа на подбиване

50 В обжалвания регламент се заключава, че що се отнася до продукта с произход от Казахстан, е налице цялостно подбиване на цените с 4,5 % на среднопретеглена основа, тоест че цените, на които този продукт е продаван в Общността, са били с 4,5 % по-ниски от цените на общностните производители (съображение 104).

51 Съгласно обжалвания регламент маржът на подбиване е изчислен за всички страни, чрез сравняване на цените франко завод на общностните производители с цените на внесените стоки при влизането им на физическата територия на Общността, надлежно коригирани, за да се отчетат разходите за товарене и освобождаване от митницата (съображение 105).

52 Тъй като са били превозени с влак от Казахстан до пристанищата на Клаипеда (Литва) или Калининград (Русия), някои от стоките на жалбоподателите са преминали територията на Литва под митнически режим „външен транзит“, преди да бъдат натоварени и превозени по международни води до пристанището на местоназначение, обикновено Ротердам (Нидерландия). Поради това, в съответствие с методологията, спомената в точка 51 по-горе, цените на тези продукти на жалбоподателите са били изчислени, с оглед на сравняването им с цените на общностните производители, като от крайната експортна цена за разтоварени стоки се приспаднат разходите за превоз от граничния пункт между Беларус и Литва, през който продуктите са внесени на територията на последната държава, до пристанището на местоназначение.

53 Жалбоподателите изтъкват, че изчислявайки маржа на подбиване въз основа на цената на продуктите им при първото им влизане на сухопътната територия на Общността, въпреки че тези продукти са освободени от митница на друго място, Съветът е нарушил по-конкретно член 3, параграф 2 от основния регламент (понастоящем член 3, параграф 2 от Регламент № 1225/2009) и е допуснал явна грешка в преценката. Те припомнят, че член 3, параграф 2 от основания регламент изисква обективно изследване на въздействието на дъмпинговия внос върху цените на общностния пазар, и поддържат, че Съветът е нарушил тази разпоредба, тъй като извършената корекция е явно необективна и дискриминационна.

54 Съветът изтъква, че основният регламент не дава подробни указания как да се анализира подбиването на цените, и твърди, че следователно разполага с широка свобода на преценка в това отношение. Той счита, че методът, използван за да се изчислят вносните цени и въз основа на тях маржът на подбиване, не е явно необективен и дискриминационен и следователно е съобразен с член 3, параграф 2 от основния регламент.

55 Следва да се отбележи, че видно от доводите на страните, маржът на подбиване на цените може да се изчисли най-точно, като се сравнят вносните цени и цените на общностните производители и се включат всички разходи до съоръженията на клиентите. Тъй като този подход не е практичен, поради това че изисква

много изчисления, страните се съгласяват, че сравнението ще е обективно, ако се сравняват цените франко завод (без транспортни разходи) на продуктите на общностните производители с вносните цени, включващи част от тези разходи, за да се отчете фактът, че внесените продукти не конкурират общностните продукти с цената си франко завод и трябва да бъдат превозени на по-дълги разстояния, за да достигнат съоръженията на клиентите от Общността.

56 Страните обаче не постигат съгласие по въпроса кое е референтното място, от което нататък транспортните разходи не трябва да бъдат включвани във вносните цени, за да се осигури обективност на сравнението с продуктите на общностните производители: мястото на освобождаване от митница, както поддържат жалбоподателите, или пък мястото, в което внесените продукти за първи път влизат на сухопътната територия на Общността, както смята Съветът.

57 Следва да се отбележи, че в настоящия случай не е нужно да се взема позиция кое е по принцип най-подходящото референтно място, а е достатъчно да се прецени дали при конкретните обстоятелства направеният от Съвета избор е явно неподходящ.

58 Като начало следва да се отбележи, член 1, параграф 1 от основния регламент (понастоящем член 1, параграф 1 от Регламент № 1225/2009) гласи: „[а]нтидъмпингово мито може да се прилага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда“. Тази норма, изведена от озаглавения „Принципи“ член 1, съдържа основното правило при налагането на антидъмпингови мита, а именно че не е достатъчно внесените стоки да са дъмпингови, а трябва тяхното свободно обращение да причинява вреда. За да се установи дали такава вреда съществува, основният регламент предвижда в член 3, параграфи 2 и 3 (понастоящем член 3, параграфи 2 и 3 от Регламент

№ 1225/2009), че е необходимо обективно изследване на въздействието на вноса върху цените на сходни продукти на пазара на Общността и че за тази цел следва да се прецени дали в резултат на дъмпинговия внос е налице цена, значително по-ниска в сравнение с цената за сходен продукт, или дали в резултат на този внос е налице значително потискане на цените по друг начин или е налице значително препятстване на увеличението на цените, което би настъпило иначе.

59 Следователно именно от гледна точка на възможността дъмпинговият внос да е причинил вреда трябва да се прецени дали Съветът е допуснал явна грешка в преценката при определянето на референтното място, спрямо което в случая следва да се изчислят цените на жалбоподателите, за да бъдат сравнени с тези на общностните производители. Впрочем Съветът сам признава съществуващата обвързаност между подбиването на цените и причинната връзка, когато посочва, че „изчисляването на маржа на подбиване е особено важно при изследването на вносните цени, за да се прецени причинната връзка между дъмпинговия внос и установената вреда“ и че настоящата група правни основания „се отнася до технически аспект, който е релевантен при определянето както на вредата, така и на причинната връзка“.

60 Жалбоподателите поддържат, че вносните цени е трябвало да бъдат изчислени въз основа на крайните експортни цени за разтоварени стоки и следователно при освобождаването им от митница, а не при влизането им на физическата територия на Общността. В частност те изтъкват, че изборът на последния вариант не е обективен, тъй като по този начин преценката дали стоките, за които клиентът заплаща еднаква цена и които са му доставени на същото място, нанасят или не вреда на общностните производители, зависи от това дали маршрутът на превоз до пристанището, в което стоките се освобождават от митница, включва или не преди това преминаване през общностната територия, и то дори когато същото се извършва под митнически режим „външен транзит“ и не е свързано с внос на стоки.

61 От своя страна Съветът посочва, че внесените продукти попадат на общностния пазар с влизането си за първи път на територията на Общността, докато продуктите на общностните производители попадат на същия пазар с напускането на завода, и че поради това може да се приеме, че на тези две места продуктите са в пряка конкуренция помежду си, и съответно да се направи обективно сравнение.

62 Следва да се отбележи, че както поддържат жалбоподателите, използваните от Съвета цени не отразяват цените, договорени с клиентите в Общността, обикновено цените CIF (стойност, застраховка и навло) в пристанището, в което стоките се освобождават от митница, и представляват само конструирана от него стойност. Макар при всяка антидъмпинговата процедура да се извършват сложни изчисления и често да се вземат предвид конструирани стойности, използваната от Съвета стойност за целите на проверката дали е налице подбиване — доколкото при разследването тази стойност е била изчислена въз основа на предоставените от жалбоподателите сведения — не е била взета предвид от клиентите при преценката дали да закупят продуктите от общностните производители или от жалбоподателите. Тази стойност дори не може да бъде изчислена от въпросните клиенти, тъй като няма никакви основания да се счита, че те знаят точния маршрут на стоките преди пристигането им в мястото на освобождаване от митница и следователно дали за част от този маршрут продуктите вече са преминали транзит през общностната територия. Поради това в отговор на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, Съветът признава, че не знае дали клиентите са наясно с маршрута на стоките, но че при всички положения този маршрут не представлява за тях интерес, тъй като единственото нещо от значение за тях е крайната цена на продукта при влизането му в техните заводи.

63 От това следва, че цените, договорени между жалбоподателите и клиентите, а не цените на един междинен етап на превоза, макар и на общностната територия, са в основата на решението на клиентите да закупят продуктите на жалбоподателите, а не тези на общностните производители. Всъщност, дори ако, както твърди Съветът, клиентите се интересуват единствено от крайната цена на продукта при влизането му в техните заводи, вярно е също така, както подчертават жалбоподателите в отговор на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, че клиентите са наясно с транспортните разходи от пристанището на

освобождаване от митница до техните заводи и лесно могат да изчислят крайната цена въз основа на договорените с тях цени CIF при освобождаването от митницата.

64 От това следва и че както твърдят жалбоподателите, всички продукти, които те или други производители от други страни износители са продали на клиенти от Общността, са причинили същата вреда, независимо от следвания маршрут при превоза им, ако са продадени на клиентите на същото място и на еднаква или много близка цена.

65 Освен това следва да се отбележи, че що се отнася до стоките на жалбоподателите или на други износители, въведени на общностната територия в пристанището на освобождаване от митница, Съветът е приел, че транспортните разходи между пристанищата и съоръженията на клиента са еднакви с тези за превоза от завода на общностния производител до същите тези съоръжения. Съветът обаче не доказва, че допълнителното приспадане на съществена част от транспортните разходи, направени преди пристигането в пристанището на освобождаване от митница, е абсолютно необходимо, за да се извърши обективно сравнение, тоест за да не се включат във вносната цена разходи, които не са включени в цената на общностните производители, когато стоките са преминали през Литва, под режим външен транзит, неколкостотин километра преди да бъдат натоварени и превозени по международни води.

66 Това съображение може да бъде илюстрирано с примера, предложен от самия Съвет в писмената му дуплика. Всъщност той поставя въпроса защо цените на част от стоките на жалбоподателите да не трябва да се изчисляват при преминаването им на границата между Литва и Беларус, след като продуктите на полските производители трябва също да бъдат превозени от техните заводи в Полша. Тъй като обаче разходите за превоз от завода в Полша са били счетени за еднакви с разходите за превоз от пристанището в Ротердам на стоките, които са

пристигнали директно на това място и са били освободени от митница там, по никакъв начин не бе доказано, че в случая приспадането на съществените разходи за превоз от границата между Литва и Беларус до пристанището в Ротердам е абсолютно необходимо за обективното сравняване на цените на стоките на жалбоподателите с цените на стоките на полския производител.

67 При тези обстоятелства следва да се отбележи, че в случая Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че за целите на обективното сравнение между цените на внесените стоки и цените на общностните производители е необходимо референтното място за определяне на цените на продуктите на жалбоподателите, превозени през пристанищата на Клапеида и Калининград, да бъде границата между Беларус и Литва.

68 Накрая, що се отнася до довода на Съвета, че ако за референтно място при определянето на цените на внесените стоки се приеме пристанището на освобождаване от митница, това би подкопало системата, тъй като би насърчило износителите да уговарят с клиентите си място на освобождаване от митница, което е възможно най-близо до техните заводи, следва да се напомни, че изводът от горния анализ се отнася само до настоящия случай и че при упражняването на правото си на преценка Комисията и Съветът трябва да вземат предвид всички конкретни обстоятелства, включително тези, от които може да се заключи, че за разлика от настоящия случай, с избора на начина на превоз и на местата за освобождаване от митница се цели опорочаване на сравнението между цените на внесените стоки и цените на общностните производители.

69 Поради това изведеното от явна грешка в преценката оплакване, направено от жалбоподателите в рамките на петата група правни основания, трябва да се уважи.

70 Следва да се отбележи, че без направената корекция на експортната цена на Kazchrome съгласно съображение 67 от обжалвания регламент, продуктите на жалбоподателите нямаше да бъдат счетени за дъмпингови или най-малкото установеният дъмпингов марж щеше да е по-нисък от изчисления в обжалвания регламент дъмпингов марж, въз основа на който е определено наложеното антидъмпингово мито (съображение 170). Освен това, видно от преписката по делото, поради изчисляването на цените на изнасяните от жалбоподателите за Общността стоки при преминаването на тези стоки на границата между Беларус и Литва се стига до извода, че е налице подбиване на цените на общностните производители и следователно че внесените от жалбоподателите стоки са причина за претърпяната от общностните производители вреда (съображение 145 от обжалвания регламент). Следователно двете оплаквания, приети от Общия съд, се отнасят до изводи, довели до налагането на антидъмпингово мито върху вноса на SiMn, произведен от Kazchrome.

71 С оглед на изложеното по-горе обжалваният регламент следва да бъде отменен в частта, която се отнася до вноса на SiMn, произведен от Kazchrome, без да се разглеждат останалите правни основания и доводи на жалбоподателите.

По искането за обезщетение

72 Жалбоподателите искат да бъдат обезщетени за три вида вреди, изразяващи се в пропуснати печалби, разходи във връзка с производството и загуби в резултат на настъпилия на 7 декември 2007 г. спад на акциите на тяхното дружество майка.

73 Съгласно постоянната съдебна практика, за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Общността за неправомерно поведение на нейните органи,

трябва да са изпълнени определени кумулативни условия, а именно неправомерност на поведението, за което се упреква институцията, наличие на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (Решение на Съда от 29 септември 1982 г. по дело Oleifici Mediterranei/ЕИО, 26/81, Recueil, стр. 3057, точка 16 и Решение на Общия съд от 16 юли 1998 г. по дело Bergaderm и Goupil/Комисия, T-199/96, Recueil, стр. II-2805, точка 48). Щом някое от условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Общността не е изпълнено, искането за обезщетение трябва да се отхвърли, без да е необходимо да се разглеждат останалите условия (вж. Решение на Общия съд от 20 февруари 2002 г. по дело Förde-Reederei/Съвет и Комисия, T-170/00, Recueil, стр. II-515, точка 37 и цитираната съдебна практика).

74 В случая най-напред следва да се разгледа условието, свързано с наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното неправомерно поведение и изтъкнатата вреда.

75 Що се отнася, на първо място, до причинно-следствената връзка между пропуснатите печалби и твърдените нарушения, жалбоподателите поддържат, че ако Комисията не действала неправомерно, започвайки и провеждайки процедурата срещу Казахстан и предлагайки вземането на мерки, и ако Съветът не приел обжалвания регламент, техните печалби щели да бъдат много по-големи от действително получените на общностния пазар. В това отношение жалбоподателите поддържат, че след започването на антидъмпинговата процедура и до подаването на настоящата жалба общата стойност на продажбите на ENRC за Общността значително е намаляла [*поверително*].

76 Само с посочването, че обемът на продажбите е спаднал, не се доказва обаче наличието на причинно-следствена връзка, която съгласно съдебната практика е условие за извъндоговорната отговорност на Общността. Всъщност, видно от преписката по делото, обемът на внос и продажби на общностните производители е доста различен през различните години. Поради това, макар жалбоподателите да твърдят, че разликата между обема на продажби през 2006 г. и този през 2007 г. е достатъчно доказателство за наличието на причинно-следствена връзка, от доводите, които излагат в подкрепа на искането си за отмяна — и в частност правното основание, свързано с кумулирането на техния внос с този

на Народна република Китай — следва, че износът им за Общността през 2004 г. [*поверително*] е бил по-нисък от този през 2007 г. [*поверително*], въпреки че към онзи момент не е било провеждано никакво разследване. Освен това сравнението на цифрите относно износа през 2006 г. [*поверително*] с тези за 2007 г. [*поверително*] и на цифрите относно износа през 2002 г. и 2003 г. [*поверително*] с тези за 2004 г. [*поверително*] показва, че силният спад на вноса с произход от Казахстан не се дължи само на започването на антидъмпинговата процедура или налагането на антидъмпигово мито.

77 Сравняването на обемите на продажби, посочени в обжалвания регламент за други страни, потвърждава факта, че през годините въпросните обеми на разглеждания пазар се променят. Така таблицата в съображение 137 от обжалвания регламент, отнасяща се до вноса в Общността на стоки с произход от Южна Африка, показва увеличение със 70 % през 2003 г. (81 330 тона) спрямо 2002 г. (47 808 тона), следвано от спад с 27,76 % през 2004 г. (58 753 тона) спрямо 2003 г. Таблицата в съображение 138 от обжалвания регламент, отнасяща се до вноса в Общността на стоки с произход от трети страни, различни от Норвегия, Индия, Южна Африка и засегнатите от разследването страни, показва увеличение с 28 % през 2003 г. (108 539 тона) спрямо 2002 г. (84 904 тона), следвано от ново увеличение с 15,05 % през 2004 г. (124 872 тона) спрямо 2003 г., докато сравнението на цифрите за 2004 г. и 2005 г. (63 178 тона) показва спад с 49,41 %.

78 Що се отнася, на второ място, до причинно-следствената връзка между твърдените нарушения и разходите на жалбоподателите във връзка с участието им в административното производство, жалбоподателите поддържат, че ако Комисията не беше неправилно включила Казахстан в разследването, те нямаше да направят тези разходи и че ако след образуването на производството Комисията не беше допуснала сериозни и явни нарушения при упражняването на правото си на преценка и/или не беше злоупотребила с него, тяхното сътрудничество и свързаните с него разходи са щели да им спестят налагането на антидъмногово мито.

79 Първо, следва да се отбележи, че както поддържа Съветът, разходите за участие в административното производство са направени единствено поради започването и провеждането на разследването, но не и поради приемането на самия обжалван регламент.

80 Второ, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика вредата трябва да произтича пряко от твърдяното нарушение, а не от действията, които жалбоподателят е предприел спрямо акта, който смята за незаконосъобразен. Поради това се приема, че фактът, че неправомерното поведение е необходимо условие (conditio sine qua non) за настъпването на вредата, в смисъл че тя не би настъпила при липсата на това поведение, сам по себе си не е достатъчен, за да се установи наличието на причинно-следствена връзка (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело Atlantic Container Line и др./Комисия, T-113/04, непубликувано в Сборника, точки 31—40).

81 Участието в антидъмпингова процедура обаче не е задължително за производителите износители (нито пък за някоя друга заинтересована страна) (Определение на Общия съд от 14 март 1996 г. по дело Dysan Magnetics и Review Magnetics/Комисия, T-134/95, Recueil, стр. II-181, точка 27) и същите могат да преценят дали имат полза и интерес да участват, в каква степен и при какви разходи. Освен това те могат да изберат дали само да възложат на персонала си да събере релевантни данни, а на правната си служба — да ги представлява или пък да ползват услугите на адвокатска кантора.

82 Във всички случаи следва да се приеме позицията на Съвета, че разходите за положения от персонала на жалбоподателите труд нямат пряка връзка с разследването, тъй като заплатите на персонала се изплащат независимо от това дали има или не висяща антидъмпингова процедура. Освен това жалбоподателите дори не твърдят, че участвалите в процедурата лица са били наети за тази цел

или са били уволнени поради липсата на допълнително работно натоварване в резултат на разследването.

83 Що се отнася до адвокатските възнаграждения, достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите само посочват тези разходи, без да се опитват да докажат, че същите са били неизбежни и не се дължат на избора им как да действат предвид започналото разследване.

84 При тези обстоятелства следва да се приеме, че жалбоподателите не доказват наличието на причинно-следствена връзка между твърдените от тях нарушения и първите два вида вреди. Поради това искането за обезщетение трябва да се отхвърли, доколкото се отнася до тези вреди, без да е необходимо да се преценява дали същите действително са настъпили и дали е налице достатъчно съществено нарушение.

85 Що се отнася, на трето място, до вредите, изразяващи се в загуби поради настъпилия на 7 декември 2007 г. спад на акциите на дружеството майка на жалбоподателите, следва да се констатира, че тези вреди не са споменати от жалбоподателите при обосновката им на причинно-следствената връзка. Съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, исковата молба или жалбата трябва по-специално да съдържа предмета на спора, исканията и кратко изложение на изтъкнатите правни основания. Тези части трябва да бъдат достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни (Определение на Общия съд от 28 април 1993 г. по дело De Hoe/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20, Определение на Общия съд от 21 май 1999 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 49 и Решение на Общия съд от 15 юни 1999 г. по дело Ismeri Europa/Сметна палата, T-277/97, Recueil, стр. II-1825, точка 29). Ето защо искането за обезщетение следва да се отхвърли като недопустимо, що се отнася до тези последно изтъкнати от жалбоподателите вреди.

86 С оглед на изложеното по-горе искането за обезщетение следва да бъде изцяло отхвърлено.

По искането за процесуално-организационни действия и за събиране на доказателства

87 Жалбоподателите искат от Общия съд да задължи Съвета и Комисията да представят редица документи, свързани с някои от оплакванията на жалбоподателите, и да назначи независим икономически експерт, който да изготви заключение по няколко спорни въпроса.

88 С оглед на изложеното по-горе не е необходимо разпореждане за представяне на посочените от жалбоподателите документи, нито за назначаване на независим икономически експерт.

По съдебните разноски

89 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото срещу Комисията, те трябва да бъдат осъдени да заплатят направените от нея съдебни разноски.

90 Освен това съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно

или няколко от предявените основания. С оглед на обстоятелствата по случая жалбоподателите следва да понесат половината от направените от тях съдебни разноски, а Съветът — другата половина, наред с направените от него съдебни разноски.

91 Съгласно член 87, параграф 4, трета алинея от Процедурния правилник Общият съд може да вземе решение встъпила страна, различна от посочените в първа и втора алинея от този параграф, да понесе направените от нея съдебни разноски. С оглед на обстоятелствата по случая Euroalliages следва да понесе направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отменя член 1 от Регламент (ЕО) № 1420/2007 на Съвета от 4 декември 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на силикоманган с произход от Китайската народна република и Казахстан и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса с произход от Украйна, доколкото се прилага за вноса на силикоманган, произведен от Transnational Company „Kazchrome“ АО.

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) **Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing AG понасят половината от направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия.**

4) **Съветът на Европейския съюз понася наред с направените от него съдебни разноски и половината от съдебните разноски, направени от Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing.**

5) **Euroalliages понася направените от него съдебни разноски.**

Czúcz Labucka Gratsias

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 ноември 2011 година.

Подписи